

MKBA Aanpak nieuwe statushouders (na juli 2016)

Rendement van meer en eerder investeren

Opgesteld door:

LPBL: Veroni Larsen en Merei Lubbe

Op verzoek van:

Gemeente Amsterdam

Datum: november 2017

Inhoud

1. Inleiding.....	2
1.1. Aanleiding en vraagstelling.....	2
1.2. Aanpak en leeswijzer.....	2
2. Effecten in beeld.....	3
2.1. Amsterdamse aanpak statushouders	3
2.2. Effectenschema.....	5
3. Effectiviteit.....	7
3.1. Kenmerken statushouders.....	7
3.2. Inzet instrumentarium	8
3.3. Uitstroom.....	9
4. Resultaat MKBA	14
4.1. Kosten.....	14
4.2. Aanpak statushouders één jaar	16
4.3. Aanpak statushouders één cohort (Ambitie)	21
4.4. Vergelijking resultaten eerste half jaar	23
5. Samenvatting en conclusie.....	25
Bijlagen	
Bijlage I. Cockpit MKBA - Ambitie.....	28
Bijlage II. Beschrijving dataset.....	29

1. Inleiding

1.1. Aanleiding en vraagstelling

De Amsterdamse aanpak statushouders behelst een versterking en innovatie van de ondersteuning gericht op duurzame integratie. De aanpak is ontwikkeld vanuit twee lijnen, die inmiddels zijn samengevoegd. De eerste lijn is het actieplan Werk en Ondernemerschap voor Vluchtelingen, voor aan Amsterdam gekoppelde statushouders die nog in een AZC wonen. De tweede lijn is het programma Entree Amsterdam, gericht op statushouders die al een woning in Amsterdam hebben gekregen. In dit programma begeleidt een *dedicated* team de statushouders zoveel mogelijk naar opleiding of werk. De verwachting is dat deze aanpak een positief effect heeft op (het tempo van) integratie, opleiding en werk. Om te onderzoeken of dat daadwerkelijk het geval is, heeft de gemeente Amsterdam LPBL gevraagd een Maatschappelijke Kosten en Baten Analyse (MKBA) uit te voeren.

Vragen daarbij zijn: *Wat zijn de effecten van de Amsterdamse aanpak en welke randvoorwaarden horen daarbij? Hoe verhouden de (extra) investeringen zich tot de (beoogde) maatschappelijke baten? Bij wie vallen de kosten en baten? En zijn er mogelijkheden voor optimalisatie van het rendement?*

De aanpak is per 1 juli 2016 van start gegaan. Dat betekent dat we op dit moment de (uitstroom)resultaten van het eerste jaar in kaart kunnen brengen. Vervolgens maken we op basis hiervan een inschatting van het verloop in de jaren erna. Hiervoor gebruiken we kengetallen en presenteren deze in de vorm van wat-als scenario's. Tevens rekenen we de ambitie van het programma door in termen van maatschappelijke kosten en baten. Dit rapport bevat een beknopte weergave van beide analyses. Waar zinvol maken we een vergelijking met de resultaten na een half jaar zoals eerder gepresenteerd¹.

1.2. Aanpak en leeswijzer

De MKBA is uitgevoerd in twee stappen²:

1. *Interventie en effecten in beeld*. Dit betreft het voorbereidende werk voor het opstellen van het MKBA-model. Op basis van toegezonden stukken en gesprekken met betrokkenen, klantmanagers en jongerenadviseurs is een beeld gevormd van de aanpak en de (verwachte) effecten. Het resultaat van deze stap is beschreven in hoofdstuk 2.
2. *Opstellen MKBA*. In de tweede stap is het MKBA-model opgesteld. Het effectenschema is daarbij te zien als de 'architectuur' van het model. Om het model te vullen hebben we een data-analyse uitgevoerd, aangevuld met interviews en literatuuronderzoek naar historische cijfers. Hoofdstuk 3 geeft hiervan de resultaten. Daar waar geen cijfers bekend zijn doen we onderbouwde aannames o.b.v. kengetallen. We laten zien wat de verwachte maatschappelijke kosten en baten zijn van de Amsterdamse aanpak, waarbij we ook een gevoeligheidsanalyse uitvoeren in de vorm van wat-als-scenario's (hoofdstuk 4).

Hoofdstuk 5 eindigt met de belangrijkste conclusies en aandachtspunten.

¹ LPBL, rapportage MKBA Amsterdamse aanpak Statushouders, april 2017

² Zie 'Werken aan maatschappelijk rendement - een handreiking voor opdrachtgevers van MKBA's in het sociale domein', opgesteld door LPBL in opdracht van het ministerie van BZK, Den Haag, februari 2011.

2. Effecten in beeld

Dit hoofdstuk start met een beschrijving van de werkwijze van de Amsterdamse aanpak statushouders en de situatie wanneer de aanpak er niet zou zijn (*de nulsituatie*). Daarbij is in paragraaf 2.1 ook oog voor de context: wat gebeurt naast de Amsterdamse aanpak voor deze groep? In paragraaf 2.2 volgen de verwachte effecten (*de beleidstheorie*) ten opzichte van de nulsituatie, gegeven de huidige context.

2.1. Amsterdamse aanpak statushouders

Een integrale en sluitende aanpak op maat

De nieuwe Amsterdamse aanpak voor statushouders is enerzijds ontstaan vanuit een visie op efficiëntere en effectievere ondersteuning van statushouders, vastgelegd in het *Beleidskader Vluchtelingen in Amsterdam 2015-2018* en het actieplan Werk en Ondernemerschap voor Vluchtelingen. Anderzijds speelde de grote toestroom van vluchtelingen eind 2015 een belangrijke rol in de hervorming. De nieuwe programmatische aanpak vanuit WPI en Economie richt zich op snelle activering, direct vanaf aankomst, en actieve begeleiding tot het bereiken van zelfstandigheid. De gemeente wil maatwerk bieden voor vluchtelingen op de leefdoelgebieden wonen, taal en inburgering, participatie en burgerschap, werk, inkomen en ondernemerschap, welzijn en gezondheid. Deze domeinen staan in directe relatie tot elkaar: het beheersen van de taal vergroot de kans op werk, een hogere (arbeids)participatie leidt tot betere taalbeheersing, werkloosheid en inactiviteit leidt tot gezondheidsklachten, een goed welbevinden leidt tot meer kans op werk. Integraal beleid is daarom onmisbaar³.

Op hoofdlijnen is sprake van extra investeringen in:

1. *Team Entree*. Inzet van getrainde gespecialiseerde klantmanagers in een *dedicated* team. Het Entreeteam gaat direct van start zodra de gekoppelde statushouder in het Amsterdamse AZC is aangekomen. Voorheen was dit pas vanaf het moment dat er sprake was van een woning en een uitkering. Direct na vestiging in Amsterdam nemen alle nieuwe statushouders deel aan het taal- en oriëntatieprogramma voor vluchtelingen (TOV). Het team Entree zorgt - via een machtiging van de klant - voor de toeleiding naar een passende inburgeringscursus en neemt de dienstverlening op zich. De toegewezen klantmanager van het team zorgt daarnaast voor een intake, de rechtmatigheidstoets, het opstellen van een C.V. en een plan van aanpak voor de verdere begeleiding. Het plan geeft aan wat de te bereiken doelen zijn van de begeleiding voor re-integratie en inburgering, en wat de acties zijn voor de klant en klantmanager om deze doelen te bereiken. De klantmanager beschikt daarbij over de extra inzet van aan het Entreeteam gekoppelde jobhunters, intercedenten van Randstad en nieuw doelgroepgericht aanbod, zie punt 2. Centraal in de benadering van de klantmanager staan de wensen en het talent van de klant: wie ben je? wat wil je? wat kun je? en wat is daarvoor nodig?
2. *Nieuw instrumentarium*. Vanuit Economie gaat het om assessments, matching van statushouders met werkgevers (o.b.v. convenanten) en korte intensieve taaltrainingen. Deze taaltrainingen hebben als doel de taalbarrière op de werkvloer of bij de opleiding te verkleinen. Daarnaast is er nieuw aanbod op maat gericht op het begeleiden van statushouders naar werk, ondernemerschap of

³ Beleidsbrief visie en inzet op duurzame integratie van vluchtelingen in Amsterdam, okt 2016

opleiding. Zo is er bijvoorbeeld de Refugeecompany dat o.a. een cateringbedrijf heeft opgezet dat zich specialiseert in Syrische buffetten. De begeleider van een specifiek traject gaat inhoudelijk aan de slag met de statushouder. De klantmanager van het team Entree is regisseur en monitort de voortgang op het traject.

3. *Overdracht aan gespecialiseerde klantmanagers (activeringsteam) en jongerenadviseurs (jongerenpunten).* De statushouders die na de begeleiding bij Entree niet zijn uitgestroomd naar werk of opleiding worden overgedragen naar het jongerenpunt of het activeringsteam. Voor de laatste geldt dat er een extra investering is gedaan voor meer gespecialiseerde klantmanagers⁴.

De situatie zonder aanpak

In de nulsituatie worden het *extra* team en het *extra* instrumentarium niet ingezet, maar wordt de oude werkwijze (van vóór 1 juli 2016) gevolgd:

- Statushouders krijgen ondersteuning vanuit het reguliere aanbod van WPI, meestal het activeringsteam. In dit team is de caseload 200 à 300 klanten per fte. Daarnaast is een belangrijk verschil de *manier* waarop klanten worden ondersteund (frequentie contact, benadering klant en het beschikbare instrumentarium).
- Ook in de nulsituatie nemen de meeste statushouders deel aan TOV - maar dit gebeurt vaak op een later tijdstip.
- Statushouders moeten ook in de nulsituatie inburgeren, maar zijn hier (als zij ná 1 januari 2013 een verblijfsvergunning hebben gekregen) zelf verantwoordelijk voor. Zij kunnen hiervoor een lening aangaan bij DUO.
- Er is minder systematisch aandacht voor gelijktijdige inzet van inburgering- en taaltrajecten, zorg, participatie en begeleiding naar werk of opleiding.
- Minder betrokkenheid en bereidheid tot extra inzet bij werkgevers.
- Geen nieuwe assessment voorhanden (inclusief betrokkenheid GGD).

De context waarbinnen de aanpak plaatsvindt

Niet alleen het team Entree biedt in de eerste periode in Amsterdam ondersteuning aan statushouders. Ook andere partners en initiatieven spelen een rol:

- In het AZC heeft iedere statushouder een casemanager van het COA, die 8 tot 10 uur per persoon beschikbaar is voor individuele coaching. Daarnaast vindt in het AZC de pre-inburgering plaats: 121 lesuren taal en Nederlandse maatschappij in een periode van 10 tot 14 weken.
- Bij uitstroom uit het AZC worden statushouders gekoppeld aan een consulent van de stichting VluchtenlingenWerk Amstel tot Zaan (SVAZ) die zorgt voor maatschappelijke begeleiding, bijvoorbeeld het wegwijs maken in wonen, onderwijs en participatie. De consulent heeft hiervoor 12 uur per jaar beschikbaar.
- Rondom het AZC Wenkebachweg en het startblok Riekerhaven zijn verschillende maatschappelijke initiatieven ontstaan, veelal met vrijwillige inzet van buurtbewoners. Zo is er Lola Lik, een broedplaats in het voormalige hoofdgebouw van de Bijlmerbajes, waar ondernemers zoeken naar creatieve manieren om de bewoners van het AZC te laten participeren. Een ander voorbeeld is BOOST Ringdijk,

⁴ We gaan er vanuit dat dat de extra intensivering bij de jongerenpunten (caseload van 1 op 50 op enig moment) ook in de nulsituatie, dus zonder de Amsterdamse aanpak, zou zijn doorgevoerd.

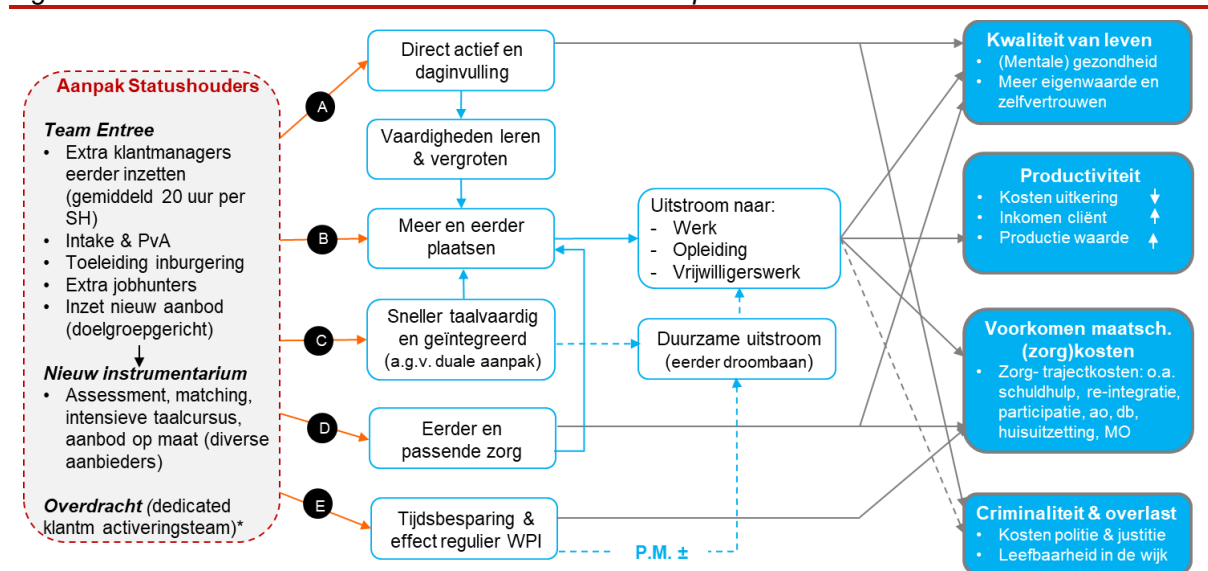
dat is voortgekomen uit Gastvrij Oost, waar buurtbewoners en vluchtelingen elkaar kunnen leren kennen en samen programma's kunnen ontwikkelen.

Voor al deze ondersteuning geldt dat de kosten niet zijn meegenomen in de MKBA, maar dat zij wel kunnen bijdragen aan het succes of de effectiviteit van de aanpak (zie de volgende paragraaf). In de opzet van het MKBA model en de gevoeligheidsanalyse houden we hier rekening mee.

2.2. Effectenschema

In het onderstaande oorzaak-gevolgschema zijn op basis van interviews en EffectenArena's de belangrijkste (verwachte) effecten van de nieuwe aanpak in beeld gebracht. De effecten zijn weergegeven ten opzichte van de situatie dat deze aanpak er niet zou zijn (0-situatie).

Figuur 2.1. Het effectenschema van de Amsterdamse aanpak statushouders

* De extra inzet in de groep statushouders van vóór 1 juli 2016 is in deze MKBA buiten beschouwing gelaten, zie hfst 3

Door de pijlen in de figuur te volgen, kan een beeld worden gevormd van de effecten die van de nieuwe aanpak worden verwacht. Links in de figuur staan de aanpak en de bijbehorende activiteiten. Helemaal rechts in de blauwe blokken staan de resulterende maatschappelijke kosten en baten. Op hoofdlijnen heeft de nieuwe aanpak vijf verwachte directe effecten:

- Direct bij aanvang stimuleren de klantmanagers de statushouders tot een daginvulling en actief aan de slag gaan. De vele maatschappelijke initiatieven die in en met het AZC aan de Wenkebachweg worden ontwikkeld (zoals Lola Lik) dragen hier aan bij. De daginvulling leidt in de eerste plaats tot meer kwaliteit van leven voor de betrokken statushouders. Zij hebben veelal een traject achter de rug van lange procedures, afwachten en onzekerheid op steeds verschillende locaties, en kunnen nu weer aan iets positiefs werken. Een zinvolle daginvulling draagt bij aan eigenwaarde en mentale gezondheid. Daarnaast voorkomt het verveling en dus potentiële overlast in de buurt. Door op deze manier te participeren vergroten de cliënten hun vaardigheden en daarmee de kans op een snelle passende (proef)plaatsing en uitstroom.

- B. In het team Entree ligt de nadruk op wie mensen zijn, wat zij willen en wat zij kunnen. De speciaal hiervoor aangetrokken en opgeleide klantmanagers zijn hierin de belangrijkste succesfactor: van hen wordt verwacht dat zij flexibel zijn, out-of-the-box kunnen denken en snel schakelen. De ondersteuning van statushouders is individueel, beter op maat en dus (mogelijk) effectiever dan in het nulalternatief. Jobhunters en intercedenten zijn, anders dan in het reguliere werkproces, gekoppeld aan de teams. Daardoor is er meer en persoonlijker betrokkenheid. De combinatie van intensieve aandacht van de klantmanager en de gekoppelde jobhunters en intercedenten zorgt ervoor dat mensen meer en eerder geplaatst kunnen worden op een plek die bij ze past en dus dat de kans op uitstroom naar (deeltijd)werk, opleiding en vrijwilligerswerk stijgt. Uitstroom naar (vrijwilligers)werk of school leidt vervolgens tot productiviteitswinst, die zich vertaalt in minder uitkeringen en een hoger inkomen voor de deelnemer. Ook doen mensen die werken gemiddeld een lager beroep op zorg en ondersteuning en hebben zij een hogere kwaliteit van leven: hun mentale en fysieke gezondheid is beter⁵. Naast deze financiële baten zijn er mogelijk ook immateriële baten door een vermindering van overlast in de buurt⁶.
- C. Mensen starten eerder met TOV, taalboosts en inburgering. De taaltrajecten zijn in principe dual. Dat wil zeggen dat het gaat om een combinatie van lessen volgen en een buitenschools programma. Zo is er in samenwerking met Albert Heijn een taaltraject ontwikkeld waarbij deelnemers een woordenschat en begrippenkader ontwikkelen die direct toepasbaar zijn in het werken in de supermarkt. De eerdere inzet en duale opzet leiden ertoe dat mensen sneller taalvaardig zijn en sneller kunnen participeren. Ook dat vergroot de kans op een snelle plaatsing op een passende plek. Maar het leidt naar verwachting ook tot een meer duurzame uitstroom omdat mensen eerder aan de slag kunnen in een baan die écht bij hen past.
- D. Omdat mensen eerder in beeld zijn kunnen zij, als dat nodig is, ook eerder worden doorgeleid naar passende zorg of ondersteuning. Waar nodig verwijzen de klantmanagers door naar of werken nauw samen met andere hulpverleners (bijv. bij schulden, verslavingen of psychische problemen). Daarmee worden escalaties (en dus zorgkosten) op langere termijn voorkomen.
- E. Het team Entree doet onder meer de intake, de rechtmatigheidstoets en stelt het plan van aanpak op. Zaken die dus na de overdracht aan het reguliere werkproces van WPI niet meer gedaan hoeven worden. Dit levert in potentie een besparing op in het werk van de klantmanagers activering en de jongerenadviseurs. Daarnaast is er nog een effect te verwachten van de overdracht aan het gespecialiseerde activeringsteam Vluchtelingen. De intensivering in dit team heeft mogelijk een positief effect op de (duurzame) uitstroom. Dit is meegenomen in het ambitie-scenario.

⁵ Zie o.m. SEO, Kosten en resultaten van re-integratie, 2010 en TNO, Maatschappelijke kosten en baten van activering, 2006

⁶ Causale verband is onzeker, daarom met stippellijn weergegeven.

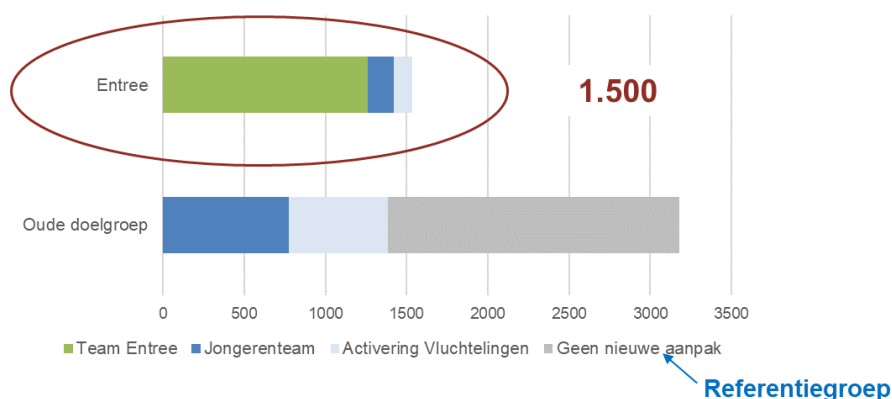
3. Effectiviteit

De Amsterdamse aanpak is per 1 juli 2016 echt van start gegaan. Het is dus nu mogelijk om de resultaten van het eerste jaar in kaart te brengen. Op basis hiervan doen we uitspraken over de verwachte (omvang van de) effecten na dit jaar. We gebruiken hiervoor kengetallen en presenteren de resultaten in de vorm van wat-als-scenario's.

Voor dit onderzoek konden we beschikken over een (geanonimiseerde) dataset uit RAAK. Deze bevat voor alle (bekende) statushouders in Amsterdam die tussen 1/1/2013 en 1/9/2017 zijn geregistreerd op cliëntniveau persoonskenmerken (leeftijd, geslacht, opleidingsniveau), uitkeringsgeschiedenis (type uitkering, in- en uitstroom, inclusief reden), inzet van trajecten, de huidige situatie en - indien beschikbaar - de ZRM-scores⁷.

In deze MKBA richten we ons op de statushouders die via Entree zijn binnengekomen. In de periode van juli 2016 tot juli 2017 zijn dit er 1.500. De oude doelgroep van vóór 1 juli 2016 beschouwen we als referentiegroep. Inmiddels is er sinds het begin van dit jaar (januari 2017) ook extra inzet in deze groep. De effecten als ook de kosten hiervan zijn in deze MKBA buiten beschouwing gelaten. Hiervoor is - na verloop van tijd - een aanvullende analyse mogelijk.

Figuur 3.1. Afbakening MKBA: 1.500 statushouders via Entree in eerste jaar

Bron: RAAK, bewerking LPBL

3.1. Kenmerken statushouders

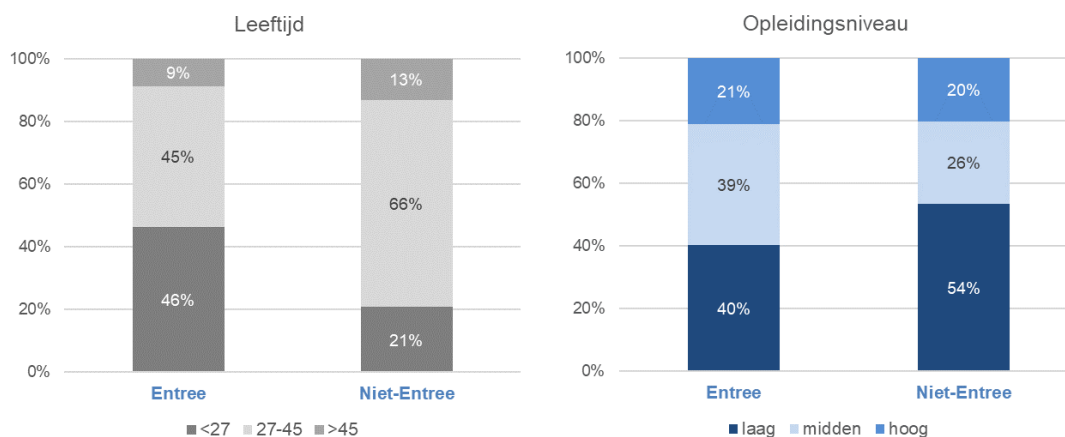
In de analyse maken we zoals gezegd onderscheid naar statushouders die op enig moment zijn ondersteund door het team Entree (de Entreegroep, ongeveer 1.500 mensen) en degenen die dat niet zijn (Niet-Entreegroep). Onderstaande figuren tonen de belangrijkste kenmerken van beide groepen:

De Entreegroep is jonger en iets beter opgeleid dan de niet-Entreegroep: 46 procent is jonger dan 27 jaar (ten opzichte van 21 procent in de niet-Entreegroep) en 60 procent is middelbaar of hoger opgeleid (ten opzichte van ongeveer 45 procent in de niet-Entreegroep).

⁷ Zie de bijlage voor een beschrijving van de dataset. Tijdens de analyse bleek dat er vrij veel correcties nodig waren op de aangeleverde gegevens. Ook deze staan beschreven in de bijlage.

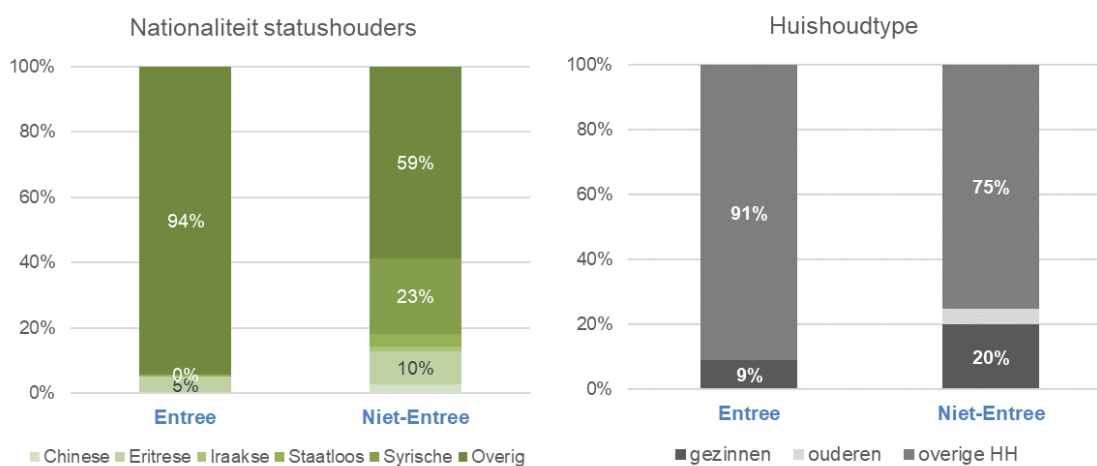
Figuur 3.2. Opleidingsniveau en leeftijd Entree en niet-Entree

Bron: RAAK, bewerking LPBL

Conform de verwachting bevat de Entree-groep meer Syriërs en alleenstaanden. Dit laatste hangt nauw samen met de lagere gemiddelde leeftijd én met het feit dat de gezinshereniging in de meeste gevallen nog moet plaats vinden. Verder zien we dat - hoewel het aantal ingevulde ZRM's voor de Entreegroep vrij laag is - beide doelgroepen in omvang van de problematiek sterk op elkaar lijken: ongeveer 80 procent heeft te maken met meervoudige problematiek.

Figuur 3.3. Nationaliteit en huishoudsamenstelling Entree en niet-Entree

Bron: RAAK, bewerking LPBL

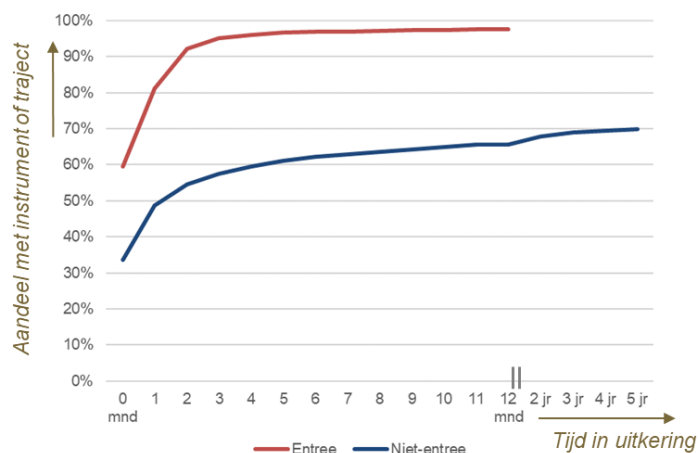
3.2. Inzet instrumentarium

Een van de kernpunten in de aanpak is om eerder een meer doelgroepgericht instrumentarium in te zetten, gericht op inburgering, participatie en toeleiding naar werk of opleiding. Onderstaand figuur laat

zien dat het programma slaagt in deze opzet. Na 1 jaar heeft bijna 100 procent van de statushouders in de Entreegroep een traject. In de niet-Entreegroep ligt dit percentage na 5 jaar op 70 procent.

Figuur 3.4. Aandeel statushouders mét instrument naar uitkeringsduur (Entree en niet-Entree)

Bron: RAAK, bewerking LPBL

Zoals beschreven in het vorige hoofdstuk beschikt het team Entree over nieuw, specifiek op deze doelgroep gericht instrumentarium. De tabel hiernaast laat zien dat daar in het eerste jaar al gebruik van is gemaakt. Voor 4 van de 10 statushouders in het Entree-team is een instrument uit het extra aanbod ingezet. In totaal gaat het om zo'n 560 instrumenten. Overigens is er het afgelopen jaar nagenoeg eenzelfde aantal instrumenten (in totaal 540) ingezet in de niet-Entree groep van voor juli 2016.

Inzet extra instrumentarium bij Entree na 1 jaar	
Taalboosts	7%
Assesments	13%
Subsidietrajecten	18%
	37%

3.3. Uitstroom

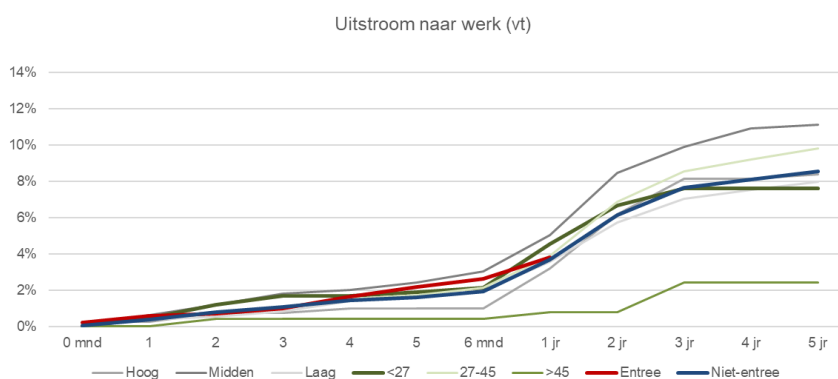
Er zijn verschillende redenen waarom mensen na verloop van tijd geen beroep meer doen op een bijstandsuitkering, bijvoorbeeld werk, verhuizing, opleiding, een nieuwe partner of overlijden. In het kader van deze MKBA is vooral van belang om in beeld te krijgen of de extra inspanningen in het kader van de Amsterdamse aanpak ook leiden tot meer uitstroom naar werk, opleiding of vrijwilligerswerk. Aan die vormen van uitstroom zijn immers maatschappelijke baten verbonden. Overigens betekent 'uitstroom' in dit verband dus niet altijd 'geen beroep meer op bijstand'. Immers, bij deeltijdwerk kan een aanvullend beroep op bijstand nog noodzakelijk zijn om het bestaansminimum te bereiken en bij vrijwilligerswerk is zelfs geen sprake van extra inkomsten (anders dan een kleine vrijwilligersvergoeding). In deze paragraaf gaan we dieper in op de (verwachte) uitstroom naar werk, opleiding en vrijwilligerswerk van de Entreegroep en een referentiegroep.

3.3.1. Uitstroom naar werk

Er zijn veel factoren die de kans van een individu op uitstroom naar werk bepalen. Naast ‘zachte’ kenmerken - zoals motivatie en sociale vaardigheden^{8,9} - blijkt uit onderzoek dat vooral opleidingsniveau en leeftijd belangrijke bepalende factoren zijn¹⁰. Analyses van OIS laten zien dat onder statushouders met name relatief jonge mensen en mensen met een middelbaar opleidingsniveau sneller uitstromen naar werk¹¹. Hetzelfde patroon zien we op basis van de RAAK-dataset die wij tot onze beschikking hebben. Zie onderstaand figuur¹².

Figuur 3.5. Uitstroom naar voltijdwerk Entree (rood) en niet-Entree, uitgesplitst naar leeftijd en opleiding

Bron: RAAK, bewerking LPBL

Bij het bepalen van de opbrengsten van de extra investeringen gaat het om het netto-effect: hoeveel mensen stromen *extra* uit naar werk, ten opzichte van het nulalternatief. Om een goede inschatting te krijgen van de kans op uitstroom naar werk in het nulalternatief, hebben we op basis van RAAK-data een referentiegroep geconstrueerd uit de niet-Entree groep. De referentiegroep is qua leeftijd en opleidingsniveau *vergelijkbaar* met de Entreegroep, maar heeft te maken gehad met de ‘oude’ werkwijze. We vergelijken vervolgens de eerste resultaten van de Entreegroep met de uitstroomgegevens van de referentiegroep. Onderstaand figuur laat dit zien voor uitstroom naar voltijdwerk en deeltijdwerk.

Duidelijk zichtbaar is dat de uitstroom naar deeltijdwerk in de Entreegroep in het eerste jaar substantieel meer is dan in de referentiegroep in diezelfde periode. Wel zien we na 6 maanden een daling optreden. Het is aannemelijk dat hier een uitruil plaatsvindt met voltijdwerk. Het aandeel dat volledig uitstroomt uit de uitkering komt na een jaar redelijk overeen met de referentiegroep. Wel zien we dat de Entree-groep iets eerder uitstroomt (rode lijn ligt boven de blauwe). De totale uitstroom naar werk laat dan ook een duidelijk verschil zien tussen de Entree-groep en de referentiegroep. Dit verschil is te beschouwen als het netto-effect van de aanpak.

Figuur 3.6. Uitstroom naar werk, voltijd en deeltijd, Entree en referentiegroep

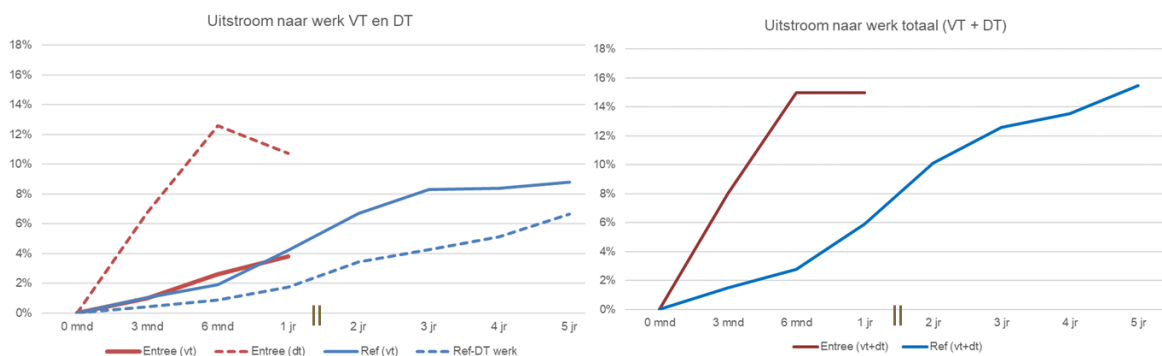
⁸ Koning, J de en Gelderblom, A. Effecten van “zachte” kenmerken op de re-integratie van de WWB, WW en AO Populatie; SEOR, juli 2007

⁹ Koen, J. Prepare and Pursue, routes to suitable (re-)employment; Uva 2014

¹⁰ Zie onder meer: Kok, L. e.a. Van bijstand naar werk in Amsterdam: update; SEO 2008 en Groot, I. e.a. De lange weg naar werk: beleid voor langdurig uitkeringsgerechtigden in de WW en de WWB; SEO, 2008

¹¹ Vluchtelingenmonitor OIS, achterliggende tabellen, verstrekt door OIS, maart 2017

¹² Op basis van de beschikbaar gestelde data kunnen we betrouwbare uitspraken voor de eerste twee jaar ná instroom. Voor latere jaren zijn er onvoldoende datapunten. Voor de MBKA maken we daarom ook gebruik van OIS-gegevens over een langere periode.

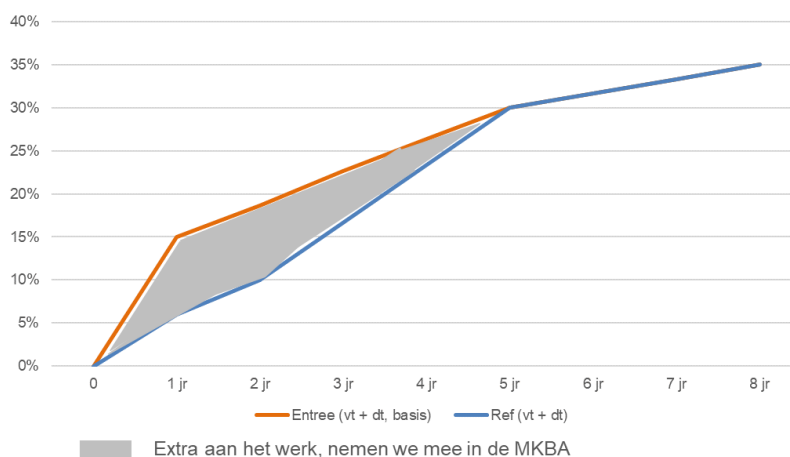

Bron: RAAK, bewerking LPBL

Uitstroom naar werk in de vorm van wat-als-scenario's

In de volgende stap zijn de eerste resultaten van de Entreegroep geëxtrapoleerd over een periode van 8 jaar en opnieuw vergeleken met de referentiegroep. Daarbij hebben we voor de jaren 3 tot en met 8 gebruik gemaakt van OIS-gegevens (in plaats van de RAAK-dataset, zie ook de toelichting in de eerdere voetnoot). In het basisscenario nemen we aan dat de extra investeringen in de eerste periode leiden tot een snellere uitstroom naar werk, maar dat dit effect na 5 jaar is weggeëbd. Dat wil zeggen dat na 5 jaar de uitstroomkansen van de Entreegroep gelijk zijn aan de referentiegroep, zie onderstaand figuur. De grijze oppervlakken in de grafiek zijn de statushouders die eerder (deels) aan het werk zijn *ten opzichte van de nulsituatie* en die dus als baat worden meegenomen in de MKBA.

Figuur 3.7. Uitstroom naar werk (vol + deeltijd), Entree en referentiegroep, geëxtrapoleerd (Basis)

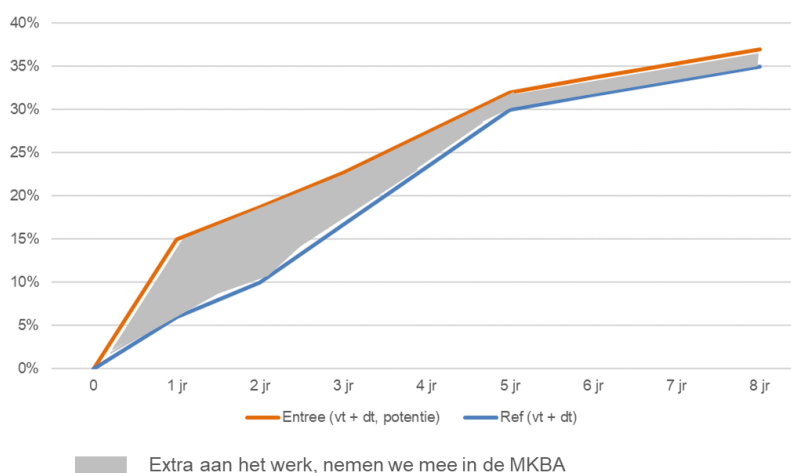

Bron: RAAK en OIS, bewerking LPBL

Het is echter niet ondenkbaar dat er in de toekomst ook op langere termijn een (klein) effect zal zijn¹³. Daarom rekenen we in de MKBA ook een potentiescenario door, met een lange termijn effect van 1% op zowel voltijd- als deeltijdwerk, zie onderstaand figuur en hoofdstuk 4.

Figuur 3.8. Uitstroom naar werk (vol + deeltijd), Entree en referentiegroep, geëxtrapoleerd (Potentie)

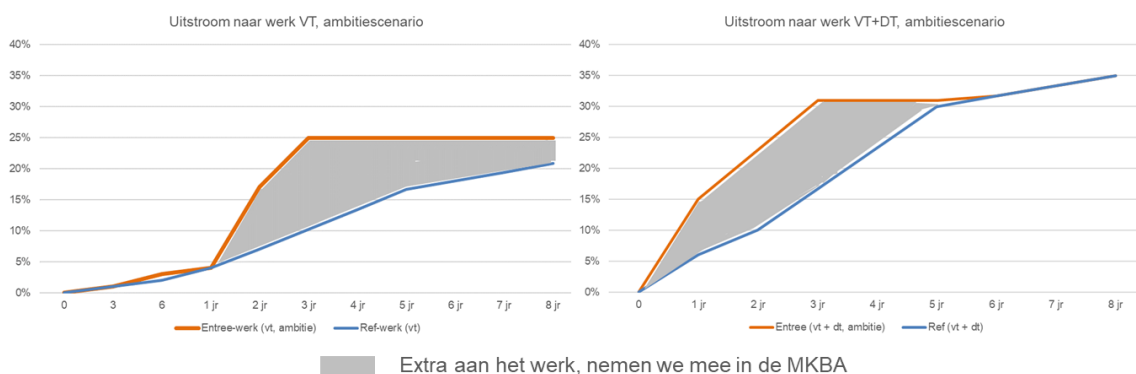
¹³ Zie bijvoorbeeld Lammers, M. e.a. Langetermijneffecten van re-integratie; SEO, 2013

Bron: RAAK en OIS, bewerking LPBL

Tot slot is ook een ambitie-scenario doorgerekend. De doelstelling van de Amsterdamse Aanpak is dat 50 procent van de statushouders binnen 3 jaar uitkeringsonafhankelijk is. Uit gegevens van OIS blijkt dat na 5 jaar 20 procent van de statushouders om andere redenen dan werk of opleiding uit de uitkering is, en dat 5 procent uitstroomt naar school of opleiding. Dat leidt tot de volgende vertaling van de doelstelling: binnen 3 jaar is 25 procent van de Entreegroep volledig aan het werk (zie linker figuur). Verder gaan we er daarbij vanuit dat deze extra uitstroom naar voltijdswerk op lange termijn een uitruil betreft met het aandeel deeltijdwerk. Met andere woorden: na 5 jaar zijn de totale uitstroomkansen van de Entreegroep gelijk aan de referentiegroep, maar de verdeling over voltijd en deeltijd is anders.

Figuur 3.9. Uitstroom naar werk (vol + deeltijd), Entree en referentiegroep, geëxtrapoleerd (Ambitie)

Bron: RAAK en OIS, bewerking LPBL

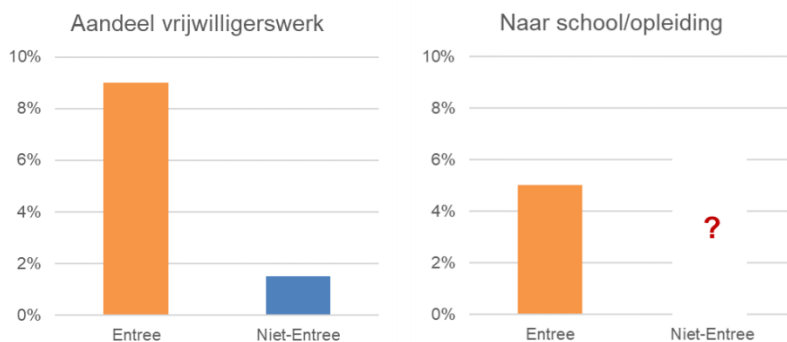
3.3.2. Uitstroom naar opleiding en vrijwilligerswerk

Uit de RAAK-gegevens blijkt dat statushouders in de Entreegroep vaker vrijwilligerswerk doen dan in de Niet-Entreegroep: 9 procent tegenover 1,5 procent. Dit is een verschil van 7,5 procent. Daarnaast kunnen we uit de gegevens ook afleiden welk deel van de populatie een opleiding volgt of weer naar school is. Dit is zo'n 5 procent. Hierbij geldt echter dat dit percentage voor de referentiegroep onbekend is. Een netto-effect is met andere woorden niet te bepalen. Gegeven de extra aandacht die hiervoor is

in het Entree-team is het waarschijnlijk dat er wel een effect zal optreden. In de MKBA rekenen we daarom met de aanname dat 1 procent extra uitstroomt naar school.

Figuur 3.10. Uitstroom naar opleiding en vrijwilligerswerk

Bron: RAAK, bewerking LPBL

4. Resultaat MKBA

In dit hoofdstuk presenteren we het resultaat van de MKBA. We zetten de (extra) kosten van de nieuwe aanpak af tegen de totale maatschappelijke baten. Deze worden net als de kosten uitgedrukt in euro's. Dit geldt ook voor zaken die niet direct een prijskaartje hebben, zoals kwaliteit van leven of je veilig voelen. In het algemeen geldt dat de (maatschappelijke) baten te bepalen zijn door "*hoeveelheid x prijs*", bijvoorbeeld "2 mensen uitgestroomd uit de uitkering" x "prijs van een uitkering". Het MKBA-model is dan ook gebaseerd op twee soorten input:

- gegevens over de effectiviteit van de aanpak (*hoeveelheid*);
- informatie over de waarde (*prijs*).

Omdat de aanpak nu een jaar draait zijn de eerste resultaten ervan in beeld gebracht (RAAK-bestand) en gebruikt om de effectiviteit te bepalen, zie hiervoor hoofdstuk 3. Ook voor de kosten is informatie beschikbaar. Daarnaast hebben we gebruik gemaakt van literatuuronderzoek en (kosten)kengetallen.

Dit hoofdstuk start met de kosten van de aanpak (4.1). Daarna volgt de presentatie van de kosten en de baten van één jaar Amsterdamse aanpak en een toelichting op de baten (4.2). Daarbij is tevens de verdeling van de kosten en baten over de verschillende partijen in beeld gebracht. Vervolgens doen we een gevoeligheidsanalyse en een berekening van het ambitie-scenario (4.3) en sluiten we af met een korte vergelijking van de huidige resultaten met de resultaten o.b.v. het eerste half jaar (4.4).

4.1. Kosten

De kosten van de nieuwe aanpak bestaan op hoofdlijnen uit de extra kosten voor het team Entree en de kosten voor de inzet van extra instrumentarium en trajecten. We merken hierbij op dat de extra kosten die gemaakt worden doordat er meer statushouders zijn ingestroomd, niet zijn meegenomen. We gaan er vanuit dat bij ongewijzigd beleid deze kosten ook zouden zijn gemaakt (0-situatie). Het gaat bijvoorbeeld om extra kosten van WPI-regulier, klantmanagers en het jongerenpunt, maar ook om extra inzet van TOV.

Kosten Team Entree

Het team Entree bestond in het eerste half jaar uit 15 fte (dedicated) klantmanagers. Vanaf november zijn hier 9 fte bijgekomen. In het eerste jaar dat dit team actief was (juli '16 tot juli '17) zijn er zo'n 1.500 statushouders ondersteund. Bij 24 fte komt dat overeen met ongeveer 65 statushouders per jaar per fte. Wanneer de klantmanagers op enig moment 50 statushouders in hun caseload hebben, is de doorlooptijd gemiddeld zo'n 10 maanden en de tijdsbesteding per statushouder gemiddeld zo'n 20 uur. De kosten van een klantmanager (inclusief training en programmakosten) zijn zo'n 85 euro per uur. De totale kosten komen daarmee op € 2,5 miljoen (=1.500 x 20 x € 85).

Daarnaast bestaat het team uit extra jobhunters en intercedenten van Randstad. In 2016 waren dit 4,5 fte met bijbehorende kosten van € 295.000. Voor 2017 zijn 7 fte ingekocht. Het totaal voor het eerste jaar komt daarmee op € 700.000.

Kosten extra instrumentarium

Het eerste jaar moest de aanpak nog op stoom komen en is er gemiddeld voor 40 procent van de statushouders een extra instrument ingezet (zie hoofdstuk 3). Terugkijkend zijn de gemiddelde kosten per statushouder zo'n 450 euro. De totale kosten zijn € 0,7 miljoen (=1.500 x € 450).

Tabel 4.1. Overzicht kosten extra instrumentarium EZ

	Bedrag	Aantal ambitie	Prijs	Entree	Niet-Entree ¹⁴
Taalboosts	€ 1.280.000	600	€ 2.100	101	26
Assessments	€ 577.000	1.200	€ 480	191	187
Subsidie-trajecten	€ 1.560.000	1.400	€ 1.100*	270	328

Bron: Programma A'damse Aanpak *o.b.v. het aantal daadwerkelijk ingezette trajecten is de gem. prijs € 1.480

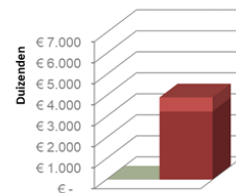
Kosten overdracht naar team Statushouders Activering

Daarnaast blijkt uit de data-analyse van RAAK dat er inmiddels zo'n 110 statushouders ouder dan 27 jaar zijn overgedragen naar het team Statushouders Activering. Dit is ongeveer 15 procent van het totaal aantal statushouders in dit team. De extra kosten die worden gemaakt voor de intensivering van de aanpak in dit team nemen we daarom voor 15 procent mee. Voor de statushouders bij het Jongerenpunt geldt dat ongeveer 17% overgedragen is via het Entreeteam. De extra kosten voor de jongerenpunten zouden echter in de nulsituatie ook gemaakt zijn en nemen we hier dus niet mee. De totale extra kosten voor de overdracht naar teams met een geïntensiverde aanpak zijn € 66.000.

Figuur 4.2. Totale kosten A'damse aanpak voor één jaar

KOSTEN

Totale kosten	€ 3.915.300
1. Kosten Entree incl jobhunters	€ 3.178.000
2. Kosten extra instrumenten	€ 671.200
3. Kosten overdracht Activering	€ 66.100

Bron: LPBL MKBA Statushouders

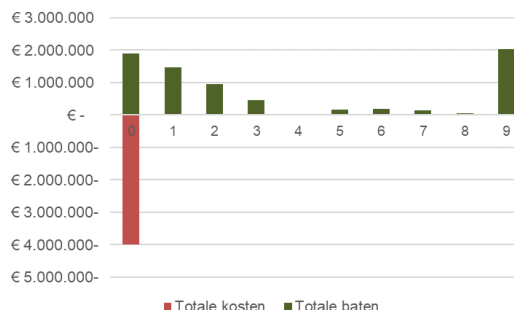
De gemiddelde kosten per statushouder komt daarmee op zo'n € 2.600 in het eerste jaar van de Amsterdamse Aanpak. Hieronder volgen de baten die hier tegenover staan.

¹⁴ Het extra instrumentarium is niet alleen beschikbaar voor de Entree-groep, maar ook voor statushouders die al eerder naar Amsterdam kwamen.

4.2. Aanpak statushouders één jaar

In een MKBA worden alle kosten en baten weergegeven als netto contante waarde. Toekomstige geldstromen worden, via de discontovoet, vertaald in euro's van vandaag. Gedachte erachter is dat mensen een voorkeur hebben voor een euro vandaag boven een euro volgend jaar. Een euro kan immers vandaag op de bank worden gezet en is dan volgend jaar uitgegroeid tot een euro plus rente. In deze MKBA zijn aldus alle kosten en baten van één jaar Amsterdamse aanpak uitgezet in de tijd en vertaald naar euro's van vandaag en opgeteld¹⁵.

4.2.1. Maatschappelijke kosten en baten

Uit de Maatschappelijke Kosten Baten Analyse blijkt dat de Amsterdamse aanpak van statushouders in het basisscenario een positief maatschappelijk saldo oplevert. De maatschappelijke kosten-batenverhouding is 1,6. Dat wil zeggen dat iedere geïnvesteerde euro ongeveer 1,60 euro oplevert. Wanneer de *immateriële* effecten (lichtgroen) - vermindering overlast en onveiligheid en een toename van de kwaliteit van leven - niet worden meegenomen, resulteert nog steeds een positieve kosten-batenverhouding. Het saldo voor de gemeente is zónder ESF-baten negatief. Met de ESF-baten van 1,45 miljoen is het saldo vijf ton positief, bij een investering van 4 miljoen is dit een rendement van zo'n 13 procent.

Tabel 4.3. MKBA Statushouders van eerste jaar Amsterdamse Aanpak (NCW) **Basis**

KOSTEN

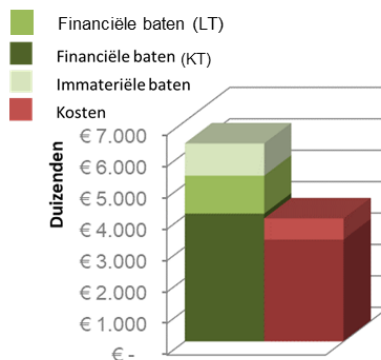
Totale kosten	€ 3.915.300
1. Kosten Entree incl jobhunters	€ 3.178.000
2. Kosten extra instrumenten	€ 671.200
3. Kosten overdracht Activering	€ 66.100

BATEN

Totale baten	€ 6.301.600
1. Productiviteit	€ 4.882.200
2. Voorkomen zorgkosten	€ 546.600
3. Kwaliteit van leven	€ 853.300
4. Leefbaarheid en veiligheid	€ 19.500

Saldo (baten minus kosten)	€ 2.386.300
Financieel K-B-verhouding	1,3
Maatschappelijk K-B-verhouding	1,6

begroting gemeente € 511.400

kosten per SH € 2.600
baten per SH € 4.200

Bron: LPBL MKBA Statushouders

4.3.1. Toelichting op de baten

1. Productiviteit: uitstroom naar regulier werk, naar school en vrijwilligerswerk

Voor het berekenen van de baten van meer mensen uit de uitkering en/of aan het werk nemen we alleen diegenen mee die eerder en extra zijn uitgestroomd naar regulier werk als direct gevolg van de nieuwe aanpak. Immers, een deel van de statushouders was ook in de oude situatie aan het werk gegaan. Om

¹⁵ Conform de landelijke richtlijnen hanteren we hierbij een reële disconto voet van 2,5% plus een risico-opslag van 3%.

te bepalen hoe groot de kans op werk is in het nulalternatief, hebben we, o.b.v. de RAAK-analyses, een referentiegroep geconstrueerd. In hoofdstuk 3 is dit weergegeven. De afname in het aantal personen die geheel of gedeeltelijk een beroep doen op een uitkering ten opzichte van het nulalternatief is 400 in totaal over 5 jaar. Onderstaande tabel laat de verdeling per jaar zien, onder de aanname dat er géén lange termijn effect is. In een mogelijk potentie-scenario voor de toekomst nemen we dit effect wel mee.

Tabel 4.4. Afname aantal personen per jaar met uitkering (geheel of gedeeltelijk)

VERSCHIL									
Na jaren	1	2	3	4	5	6	7	8	
Uitstroom volledig	-5	45	30	15	0	0	0	0	
Uitstroom deeltijd	135	90	60	30	0	0	0	0	
TOTAAL uitstroom naar werk	130	135	90	45	0	0	0	0	

We nemen aan dat de mensen die uitstromen het minimumloon gaan verdienen (bruto € 22.800). Dat levert voor henzelf een financieel voordeel op, maar ook voor de gemeente. De gemiddelde kosten voor een bijstandsuitkering zijn € 16.800 per jaar¹⁶. De totale baten zijn circa 3,2 miljoen euro, waarvan ongeveer 70 procent bij de gemeente terecht komt.

Naast de directe uitstroom naar werk kan de nieuwe aanpak ook op andere manieren leiden tot een verhoogde productiviteit. Hieronder volgt een toelichting en de tabel geeft de bijbehorende batenposten.

- *Extra toeleiding naar opleiding en/of minder uitval.* Dit vergroot de kansen van statushouders op lange termijn. We weten uit eerder onderzoek¹⁷ dat iedere jongere die een startkwalificatie haalt, overeen komt met een maatschappelijke baat van ongeveer € 70.000 (netto contante waarde over een heel leven). Het grootste deel (circa € 60.000) zijn baten op lange termijn, het moment dat deze jongere de arbeidsmarkt betreedt. De baten zijn opgebouwd uit een grotere kans op hoger loon en een lagere kans op een uitkering, alternatieve scholing en criminaliteit. We gebruiken deze kengedaten. Uit de RAAK-gegevens blijkt dat 5 procent van de statushouders naar opleiding ofwel school gaat. Een vergelijking met de referentiegroep is op basis van RAAK echter niet mogelijk. Wel verwachten we dat de nieuwe aanpak bijdraagt aan een verhoogde uitstroom naar school en daarmee meer startkwalificaties. We rekenen hier voorzichtig met 1 procent meer, d.w.z. 15 extra startkwalificaties en laten in de gevoeligheidsanalyse zien wat het effect is als dit meer of minder is.
- *Meer en/of eerder vrijwilligerswerk.* Een van de mogelijkheden waar binnen het team Entree op wordt ingezet is uitstroom naar vrijwilligerswerk (ofwel een stapje omhoog op de participatieladder). Uit de analyse van het eerste jaar blijkt dat het aandeel mensen dat vrijwilligerswerk verricht 7,5 procent hoger is. Dit is in het MKBA-model meegenomen. Vrijwilligerswerk wordt gewaardeerd tegen gemiddeld 8 euro per uur, waarbij een vrijwilliger zich gemiddeld 170 uur per jaar inzet¹⁸. We nemen dit mee voor het eerste jaar.
- *Sneller taalvaardig.* Uit onderzoek blijkt dat de inzet van duale trajecten effectiever is dan niet-duale trajecten. Het extra effect schatten we in op ongeveer 3,5 procent¹⁹. Sneller taalvaardig zijn heeft een positief effect op voorkomen schooluitval en op de productiviteit (i.c. de 'verdiencapaciteit') van

¹⁶ Inclusief uitvoeringslasten.

¹⁷ LPBL, MKBA vroegtijdig schoolverlaten, 2014

¹⁸ Zie ook MKBA Herziening Sociaal Domein – collectief, LPBL 2015

¹⁹ conform het extra effect van de Amsterdamse duale trajecten ten opzichte van het gemiddelde effect van taaltrajecten uit de literatuur, zie ook de Analyse MKBA Taaltrajecten, LPBL 2017

statushouders als zij eenmaal aan het werk zijn. Daarbij geldt dat 1 procent meer taalvaardigheid leidt tot 0,3 procent meer inkomen c.q. minder uitval²⁰. We nemen het effect op loon mee voor alle werkenden, gedurende drie jaar.

Tabel 4.5. Productiviteitswinst

1. Productiviteit	€	4.882.200
a uitstroom naar werk	€	3.257.000
b vrijwilligerswerk	€	153.000
c doorstroom naar school	€	980.700
d sneller taalvaardig	€	491.500

2. Voorkomen maatschappelijke (zorg)kosten

Uit het vorige hoofdstuk blijkt dat 80 procent van de statushouders in de aanpak problemen ondervindt op twee of meer terreinen. De indeling (o.b.v. ZRM-scores) in doelgroepen is belangrijk omdat hieraan ook zorgconsumptieprofielen hangen. We gebruiken dit om de effecten van meer of minder zorg of voorkomen escalatie te waarderen. Onderstaande tabel geeft voor elke groep, die we onderscheiden (10% gezinnen en 90% overige huishoudens) de gemiddelde kosten per jaar, beginnend met huishoudens zonder of met enkelvoudige problemen en oplopend naar de kosten voor de huishoudens in de 'top'. In het algemeen geldt: hoe meer problemen en hoe minder zelfredzaam huishoudens worden, hoe hoger de zorgkosten. Duidelijk is dat het voorkomen van escalatie veel kosten kan besparen, vooral bij gezinnen.

Figuur 4.6. Zorgconsumptie Amsterdam sociaal domein (totaal per type huishouden per jaar)

Gezinnen	Totaal	WPI	Zorg	Welzijn	Jeugd	ZVW	Rijk
Geen probleem/ev	€ 4.300	€ -	€ 100	€ 100	€ 1.300	€ 2.800	€ -
Meervoudig	€ 20.100	€ 11.800	€ 700	€ 200	€ 3.600	€ 3.800	€ -
Niet zelfredzaam	€ 28.100	€ 11.100	€ 700	€ 200	€ 11.800	€ 4.300	€ -
Top	€ 83.500	€ 19.400	€ 5.100	€ 800	€ 53.000	€ 5.200	€ -
Ouderen	Totaal	WPI	Zorg	Welzijn	Jeugd	ZVW	Rijk
Geen probleem/ev	€ 5.850	€ 50	€ 700	€ 100	€ -	€ 5.000	€ -
Meervoudig	€ 10.600	€ 700	€ 3.600	€ 800	€ -	€ 5.500	€ -
Niet zelfredzaam	€ 10.800	€ 800	€ 4.000	€ 200	€ -	€ 5.800	€ -
Top	€ 54.900	€ -	€ -	€ -	€ -	€ 2.900	€ 52.000
Overige hh	Totaal	WPI	Zorg	Welzijn	Jeugd	ZVW	Rijk
Geen probleem/ev	€ 2.600	€ 400	€ 100	€ 100	€ -	€ 2.000	€ -
Meervoudig	€ 20.700	€ 15.700	€ 1.500	€ 400	€ -	€ 3.100	€ -
Niet zelfredzaam	€ 21.100	€ 14.900	€ 2.900	€ 200	€ -	€ 3.100	€ -
Top	€ 63.600	€ 16.000	€ 30.600	€ 500	€ -	€ 7.100	€ 9.400

Bron: LPBL Raming Amsterdam: update zorgconsumptie 2015

Op basis van eerder dossieronderzoek van aanpakken op maat rekenen we hier met een voorkomen escalatie naar een 'hogere' consumptieprofiel van 1 procent, tijdens de intensieve ondersteuning door het team Entree en na een positieve uitstroom naar werk.

In het zorgconsumptieprofiel uit figuur 4.6 hebben we de gemiddelde kosten voor een re-integratie- of participatietraject niet meegenomen. We rekenen hier namelijk apart met een besparing in tijdsbesteding door de klantmanagers en jongerenadviseurs (doordat het Entreeteam al veel werk heeft gedaan).

²⁰ Bron: MKBA Taaltrajecten, PriceWaterhouseCoopers, 2015

We gaan voor reguliere werkzaamheden van WPI uit van het volgende in de nulsituatie (d.w.z. zonder Entree):

- *Klantmanagers activering*: caseload van 250 per fte per jaar. Dat betekent gemiddeld bijna 5 uur per statushouder. De uurprijs is 75 euro.
- *Jongerenadviseurs jongerenpunt*: caseload van 100 per fte per jaar (50 op enig moment met een gemiddelde doorloop van 6 maanden). Dit komt neer op gemiddeld 12 uur per jongere, en eenzelfde uurprijs van 75 euro.

Voor de klantmanagers rekenen we met een besparing, na overdracht, van gemiddeld de helft van de tijd. Het is overigens de vraag of deze baat ook daadwerkelijk verzilverd kan worden. In de gevoeligheidsanalyse laten we zien wat het effect is als dit niet het geval is. Tabel 4.7. laat de batenposten zien. Deze zijn overwegend voor de gemeente en voor een klein deel voor de zorgverzekeraars.

Tabel 4.7. Voorkomen zorgkosten

2. Voorkomen zorgkosten	
a. Tijdens traject	€ 49.100
b. Na uitstroom naar werk	€ 49.400
c. Besparing WPI-regulier	€ 467.500

3. Kwaliteit van leven

Naast financiële baten spelen ook de immateriële baten een belangrijke rol. De Amsterdamse aanpak verhoogt voor (een groot deel van) de doelgroep het welbevinden of welzijn. Statushouders zijn sneller actief, hebben een daginvulling en ondervinden meer sociale contacten. Dit alles leidt tot meer gevoel van eigen waarde, zelfvertrouwen en een verbetering van de mentale gezondheid. Daarnaast heeft ook een eerdere door- of uitstroom naar werk, opleiding of vrijwilligers werk een meer langdurig positief effect op het gevoel van welbevinden. We waarderen deze effecten onder de noemer toegenomen 'Kwaliteit van leven'. Om deze baat in euro's uit te drukken werken we met Quality Adjusted Life Years (QALY's): een begrip dat afkomstig is uit de gezondheidseconomie en een maat vormt voor de kwaliteit van leven (zie box 4.8).

Box 4.8. QALY's

QALY's (Quality Adjusted Life Years) zijn gewonnen gezonde levensjaren, waarbij de kwaliteit van leven wordt uitgedrukt in een getal tussen 0 en 1. Eén staat daarbij voor de waarde van één volledig gezond levensjaar. Een lagere waarde geeft de waarde van leven met een ziekte. Een levensjaar met een waarde van bijvoorbeeld 0,5 QALY betekent dat iemand evenveel waarde hecht aan een jaar met een bepaalde ziekte als aan een half jaar in volle gezondheid. In de QALY indicator zitten ook zaken als levensgeluk of zelfstandigheid. Hoewel QALY's vaak discussie oproepen -zowel over de waarde van een QALY als over het principe- is het gebruik ervan wetenschappelijk gangbaar en goed gefundeerd. Voor het bepalen van de ziektelast worden enquêtes uitgevoerd.

Voor MKBA's worden QALY's vaak in euro's gewaardeerd. De bedragen die hiervoor gebruikt worden variëren van 20.000 tot 100.000 euro per gewonnen levensjaar. In Nederland worden nieuwe geneesmiddelen toegelaten tot het verstrekkingenpakket wanneer de kosten per gewonnen QALY onder een drempelwaarde van 20.000 euro blijven. We hebben deze ondergrens ook gehanteerd in deze analyse. In totaal gaat het om ongeveer 43 gewonnen gezonde levensjaren. De tabel geeft de batenposten.

Tabel 4.9. Toename kwaliteit van leven

3. Kwaliteit van leven	€	853.300
a. tijdens traject	€	441.000
b. a.g.v. werk	€	368.200
c. a.g.v. vrijwilligerswerk	€	23.000
d. a.g.v. naar opleiding	€	21.100

4. Criminaliteit en overlast

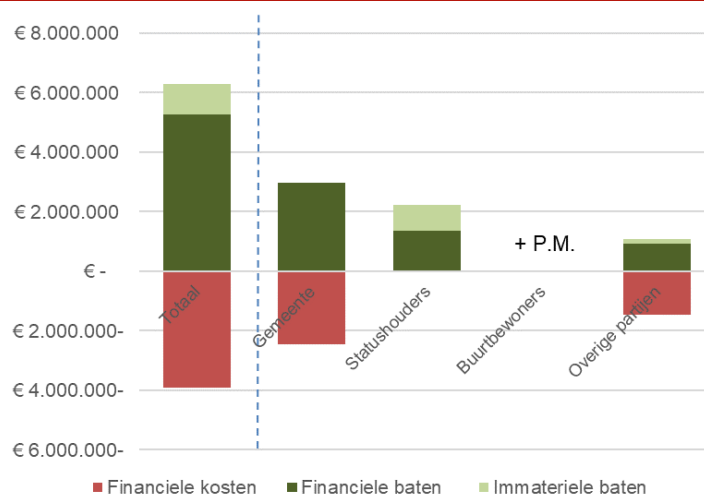
Een (klein) deel van de statushouders zou, zonder directe daginvulling, mogelijk crimineel actief zijn en/of overlast veroorzaken. Doordat zij met de aanpak direct actief zijn, is dit niet of minder het geval en worden aan delicten verbonden kosten voor politie en justitie voorkomen. Een gemiddelde verdachte van misdrijven kost de maatschappij tussen € 25.000 (jongeren) tot € 150.000 per jaar (volwassenen). Daarnaast zijn er immateriële baten doordat er minder overlast is in Amsterdamse buurten. Een verbeterde buurt levert niet direct geld op. Toch is het mogelijk om deze waarde in euro's uit te drukken. Huizenprijzen zijn daarvoor als indicator een veelgebruikte manier. Mensen zijn immers bereid meer te betalen voor wonen in een veilige buurt dan in een onveilige.

Aangezien dit effect op dit moment nog niet gekwantificeerd kan worden, hebben we het Pro Memorie (P.M.) meegenomen. Een positief effect voor de buurt ligt met andere woorden wel in lijn met de verwachting, zie ook hieronder bij de verdelingseffecten.

4.3.3. Verdeling kosten en baten per actor

Niet alleen het totale saldo voor de maatschappij als geheel is belangrijk, maar ook de verdeling van de kosten en baten over de verschillende betrokken partijen. Figuur 4.10 laat deze verdeling zien. Hierdoor wordt o.a. duidelijk of en hoe de aanpak ook voor de gemeente financieel rendabel is.

Figuur 4.10. Verdelingseffecten: kosten en baten per actor

Bron: LPBL MKBA Statushouders

Uit het figuur blijkt dat statushouders zelf de grootste (netto-)baathebbers zijn. Ze hebben een hoger inkomen door een verhoogde kans op uitstroom naar betaald werk en ervaren extra kwaliteit van leven. Daarnaast profiteert met name het Rijk door de extra inkomstenbelasting, terwijl de Europese Unie betaalt door de ESF-gelden. Voor de gemeente is het saldo positief. Tegenover de investering van 4 miljoen euro in de aanpak staat een baat van bijna 4,5 miljoen euro, waarvan 1,5 miljoen ESF-baten en 3 miljoen euro het gevolg is van de verhoogde uitstroom van uitkeringsgerechtigden en (voor een klein deel) overige voorkomen kosten in het sociaal domein.

4.3. Aanpak statushouders één cohort (Ambitie)

Op basis van de resultaten na een jaar, zijn een aantal mogelijke scenario's doorgetrokken in de tijd. Hieronder volgt een gevoeligheidsanalyse op het gepresenteerde basisscenario en een doorrekening van het ambitie-scenario.

Gevoeligheidsanalyse

1. Met de aanpak is het goed mogelijk dat de uitstroom naar werk ook op lange termijn hoger blijft dan in de referentiegroep zónder aanpak. Dit betekent met andere woorden dat statushouders niet alleen eerder aan het werk gaan maar dat dit er ook op lange termijn meer zijn dan in de referentiegroep. Vanzelfsprekend is dit een belangrijke variabele. Wanneer het lange termijn effect 2 procent is (zie figuur 3.8. potentie-scenario), verbetert het MKBA-saldo met € 1,7 miljoen. Ook voor de gemeentebegroting levert dit direct een grote baat.
2. In het basis-scenario gaan we uit van 1 procent meer mensen die toegeleid worden naar een opleiding. De betrokkenen geven aan dat ze hier op wat langere termijn nog meer van verwachten. Een extra effect van 1 procent geeft een baat van ongeveer € 1,0 miljoen. Dit zijn echter baten die verder in de tijd optreden - na afronding van de opleiding, bij het betreden van de arbeidsmarkt - en grotendeels bij de statushouders zelf vallen. Ook voor de gemeente leidt dit tot een (kleine) extra baat.
3. Wanneer de tijdsbesparing bij het jongerenpunt en activering lager is dan ingeschat, daalt vanzelfsprekend de besparing voor de gemeente. Zoals benoemd berekent de MKBA potentiële baten. Het doet geen uitspraken over of en hoe deze baten ook daadwerkelijk worden verzilverd. Wanneer er geen sprake is van een tijdsbesparing in het reguliere werkproces of de baten kunnen niet worden verzilverd betekent dit een afname van het resultaat voor de gemeentebegroting van € 0,4 miljoen.
4. Aandacht blijft nodig voor de gemiddelde kosten per statushouder. Belangrijk is o.a. of de inzet van het instrumentarium gebeurt op basis van subsidieverstrekking of op basis van prestatiebekostiging. Wanneer de instroom namelijk minder is of er wordt minder ingezet nemen de gemiddelde kosten per statushouder in het eerste geval snel toe. Het volgende punt hangt hiermee samen.
5. Wanneer de nieuwe instroom lager is, en het aantal fte in het team en bijbehorende investeringen gelijk blijven, nemen de gemiddelde kosten per statushouder automatisch toe. Bij gelijkblijvende baten wordt het saldo voor de gemeente negatief.
6. Belangrijk voor het positieve saldo voor de gemeente is de bijdrage aan de aanpak in de vorm van ESF-gelden. Als deze wegvallen resulteert een negatief resultaat voor de gemeentebegroting.
7. Tot slot, kent de Amsterdamse aanpak een groot aantal positieve randvoorwaarden ten aanzien van de context en de inbedding. Naast de extra investeringen die hier genoemd zijn, wordt er veel gedaan door betrokken organisaties, buurtbewoners en werkgevers. Ook de centrale ligging van het AZC heeft een positieve bijdrage. Wanneer deze succesfactoren, bijvoorbeeld bij landelijke

uitrol, ontbreken, moet rekening gehouden worden met een lager effect. Zie onderstaande tabel voor een samenvatting.

Tabel 4.14. Wat-als-analyse scenario's (bij saldo MKBA van € 2,4 mln. en gemeentelijk € 0,5 mln.)

Aanname	Vertaling model	Effect op MKBA-saldo
1. Meer uitstroom naar werk	· 1% i.p.v. 0% VT op lange termijn · 1% i.p.v. 0% DT op lange termijn	MKBA-saldo: + € 1,7 mln. Gemeentebegroting: + € 1,2 mln.
2. Extra naar school	· 2% i.p.v. 1% naar school	MKBA-saldo: + € 1,0 mln. Gemeentebegroting: + € 0,2 mln.
3. Minder besparing WPI of niet verzilveren	· 0% i.p.v. 50% jongerenpunt · 0% i.p.v. 50% activering	MKBA-saldo: - € 0,4 mln. Gemeentebegroting: - € 0,4 mln.
4. Hogere kosten extra inzet	· Subsidieverstrekking i.p.v. prestatie-bekostiging	MKBA-saldo: - € 0,4 mln. Gemeentebegroting: - € 0,4 mln.
5. Minder instroom (1.000 i.p.v. 1.500)	· Caseload 40 per fte per jaar i.p.v. 60	MKBA-saldo: - € 2,1 mln. Gemeentebegroting: - € 1,0 mln.
6. Wegvallen van ESF-baten	· Geen i.p.v. € 1,45 miljoen	MKBA-saldo: - € 0 mln. Gemeentebegroting: - € 1,45 mln.
7. Andere context AZC	· Halvering effect	MKBA-saldo: - € 2,7 mln. Gemeentebegroting: - € 1,7 mln.

Bron: LPBL MKBA Statushouders

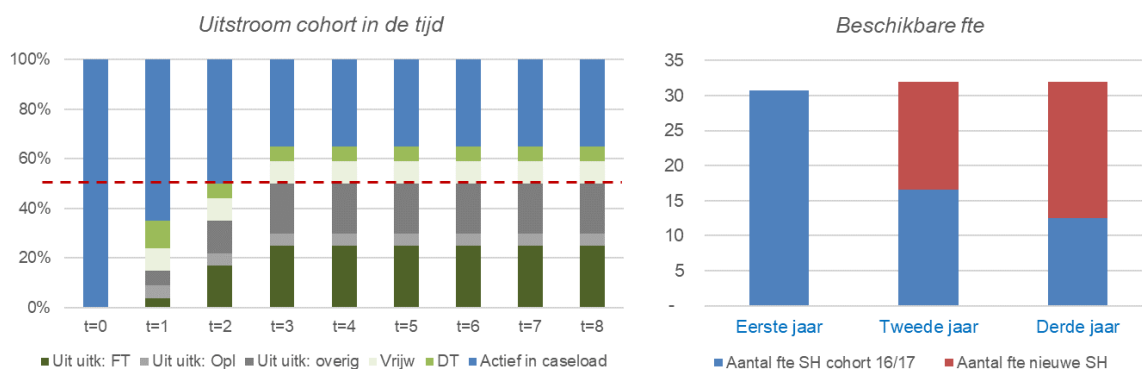
De gevoeligheidsanalyse laat zien dat extra uitstroom naar werk en opleiding belangrijke knoppen zijn. De hoeveelheid in effectiviteit is in aantal niet zo groot (1 procent meer) maar levert direct een sterke verbetering van zowel het maatschappelijke als het gemeentelijk saldo. Tegelijk blijkt dat ook de gemiddelde investering per statushouder een sterk bepalende factor is. Het is met andere woorden belangrijk om niet alleen de uitstroom te monitoren maar ook en tegelijk de gemiddelde kosten bij te houden.

Ambitie-scenario

In het basisscenario van de MKBA hebben we berekend wat het resultaat is van één jaar extra investeren in statushouders. De intentie van de Amsterdamse Aanpak is echter om gedurende drie jaar intensieve ondersteuning te bieden. In het ambitie-scenario volgen we daarom één cohort, namelijk de 1.500 statushouders die het eerste jaar zijn ingestroomd. Zij krijgen, voor zover ze nog niet uitgestroomd zijn uit de uitkering, 3 jaar lang gemiddeld 20 uur per jaar ondersteuning. Aan de linkerkant van het figuur hieronder laten we zien hoe de uitstroom is opgebouwd. De ambitie is dat 50 procent na 3 jaar uitkeringsonafhankelijk is (rode lijn). Het aantal benodigde fte's voor de ondersteuning van het cohort neemt in deze jaren volgens eenzelfde snelheid af (rechter figuur). Op basis hiervan zijn de kosten voor 3 jaar intensieve ondersteuning bepaald: in totaal 5 miljoen euro.

Figuur 4.15. Ambitie: Uitstroom eerste cohort (L) en beschikbare fte (R)

Bron: OIS, RAAK en programma, bewerking LPBL

De baten die hier tegenover staan zijn aanzienlijk. Het gaat met name om productiviteitsbaten. Onderstaand figuur laat de MKBA-resultaten van het ambitie-scenario zien. De maatschappelijke kosten-batenverhouding is 3,1. Dat wil zeggen dat iedere geïnvesteerde euro ongeveer 3,10 euro oplevert.

Tabel 4.16. MKBA Statushouders van eerste Cohort (NCW) **Ambitie**

KOSTEN	
Totale kosten	€ 5.579.000
1. Kosten Entree	€ 4.963.800
2. Kosten extra instrumenten	€ 615.200
3. Kosten overdracht JP & Activering	€ -
BATEN	
Totale baten	€ 17.463.900
1. Productiviteit	€ 16.129.300
2. Voorkomen zorgkosten	€ 682.300
3. Kwaliteit van leven	€ 632.800
4. Leefbaarheid en veiligheid	€ 19.500
Saldo (baten minus kosten)	€ 11.884.900
Financieel K-B-verhouding	3,0
Maatschappelijk K-B-verhouding	3,1
begroting gemeente	€ 5.272.690

Financiële baten (LT)	€ 3.700
Financiële baten (KT)	€ 11.600
Immateriële baten	
Kosten	

Bron: LPBL MKBA Statushouders

Overigens is een belangrijk punt hierbij de wijze waarop de extra inzet (beschikbare fte's) aan klantmanagers van Entree (en activeringsteam Statushouders) wordt betaald. Wanneer de extra inhuur via een uitzendconstructie gebeurt, zijn de kosten per fte per jaar zo'n 20.000 euro meer dan via interne inzet met reguliere loonkosten. Wanneer de extra inzet in loondienst komt, neemt het saldo voor de gemeente met € 1,0 miljoen toe. De maatschappelijke kosten-batenverhouding is in dat geval bijna 4,0.

4.4. Vergelijking resultaten eerste half jaar

Begin dit jaar hebben we een analyse uitgevoerd op basis van het *eerste half jaar*. Deze resultaten hebben we toen geëxtrapoleerd naar een jaar en vervolgens gebruikt om een doorkijk te maken naar 2017. Hieronder volgen de belangrijkste verschillen van de resultaten zoals gepresenteerd in paragraaf 4.1 en 4.2 met deze doorkijk. Overigens vergelijken we in beide gevallen het scenario in de *basisvariant*, d.w.z. zónder lange termijn effect.

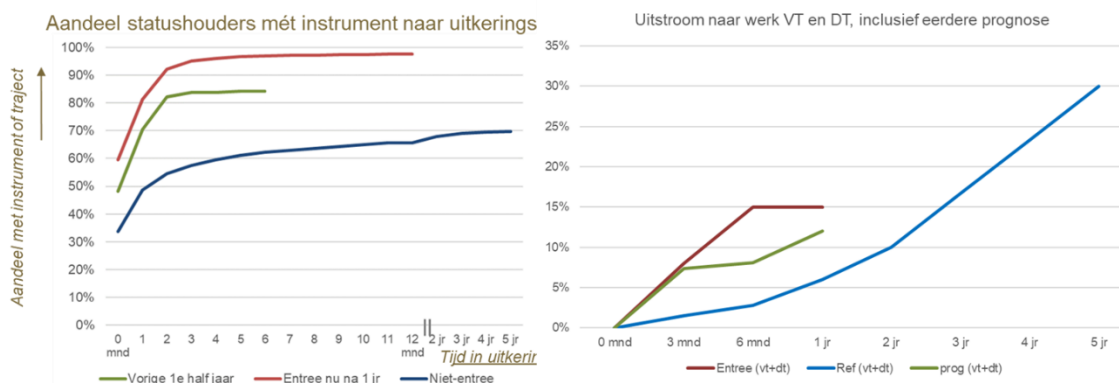
Minder instroom en een lagere caseload

In het eerste half jaar was de instroom 1.000 statushouders. In de vorige analyse zijn we dan ook uitgegaan van 2.000 in een jaar. In werkelijkheid was de instroom 1.500 in het eerste jaar. De bezetting in het team is echter gelijk gebleven. Dit betekent dat de gemiddelde kosten per statushouder omhoog zijn gegaan. De gemiddelde kosten per statushouder zijn nu € 2.600 (waarbij 1 fte 65 statushouders per jaar ondersteunt), waar we eerder uitgegaan waren van € 2.100 (80 statushouders per fte per jaar)²¹. Anders gezegd, de doorlooptijd van de ondersteuning door het Entreeteam is langer dan eerder ingeschat (van gemiddeld 4,5 naar 10 maanden).

Eerder en meer inzet van instrumenten en meer uitstroom

Onderstaand figuur laat de inzet van instrumenten zien afgezet tegen de tijd dat mensen in de uitkering zitten. De eerder analyse (in groen) liet al zien dat het percentage dat na een half jaar een instrument heeft hoger ligt dan in de niet-Entreegroep. Nu na een jaar is het programma goed op stoom en ligt dat percentage nog hoger (in rood). Bijna 100 procent van de statushouders in de Entreegroep heeft een traject. In de niet-Entreegroep ligt dit percentage na 5 jaar op 70 procent.

Figuur 4.17. Vergelijking inzet en uitstroom na 1 jaar t.o.v. analyse eerste half jaar

Bron: RAAK, bewerking LPBL

De groep die het tweede half jaar is ingestroomd komt qua kenmerken overeen met de eerste groep. We vinden met andere woorden geen significant verschil en kunnen de constructie van de referentiegroep dan ook onveranderd laten (blauwe lijn in rechter figuur). Op basis daarvan zien we dat de uitstroom naar werk hoger ligt dan geraamd op basis van de resultaten uit het eerste half jaar (in groen). Het verschil tussen de rode en groen lijn geeft aan hoeveel meer deze uitstroom is. De uitstroom in de Entree-groep ligt met andere woorden ruim boven de uitstroom in de referentiegroep. Wel neemt de stijging iets af en tendeeft naar de eerdere voorspelling.

Vergelijkbaar MKBA-resultaat

Zoals hierboven aangegeven is de instroom van statushouders minder dan begin dit jaar werd aangenomen. De kosten-baten verhouding is echter - in de basisvariant zónder lange termijn effect - vergelijkbaar. Deze was 1,5 en is nu 1,6²².

²¹ Verder heeft er ook nog een kleine wijziging plaatsgevonden in de toerekening van de programmakosten aan Entree, nl 85% i.p.v. 100% bij de vorige analyse

²² Overigens is in beide gevallen de KB-verhouding 2,0 als het lange termijn effect wordt meegenomen (**Potentie**-scenario)

5. Samenvatting en conclusie

De Amsterdamse Aanpak: een integrale en sluitende aanpak op maat

De Amsterdamse Aanpak behelst een versterking en innovatie van de ondersteuning van statushouders gericht op duurzame integratie. Er is geïnvesteerd in *een dedicated team (team Entree)* van getrainde en gespecialiseerde klantmanagers dat van start gaat zodra de gekoppelde statushouder in het Amsterdamse AZC is aangekomen. Centraal in de benadering staan de wensen en het talent van de klant: wie ben je? wat wil je? wat kun je? en wat is daarvoor nodig? De klantmanager beschikt daarbij over de extra inzet van aan het Entreeteam gekoppelde jobhunters, intercedenten van Randstad en *nieuw doelgroepgericht instrumentarium*, zoals assessments, matching van statushouders en werkgevers, korte intensieve taaltrainingen en aanbod op maat gericht op het begeleiden van statushouders naar werk, ondernemerschap of opleiding. Tot slot kunnen de statushouders na verloop van tijd worden overgedragen aan *speciaal getrainde en opgeleide* klantmanagers (die werken met een lagere caseload dan gebruikelijk in de activeringsteams) en jongerenadviseurs.

Verwachte effecten: snellere integratie en uitstroom en daardoor kostenbesparing

De verwachting is dat deze aanpak een positief effect heeft op (het tempo van) integratie en uitstroom naar opleiding, werk en vrijwilligerswerk. Uitstroom naar (vrijwilligers)werk of school leidt tot productiviteitswinst, die zich vertaalt in minder uitkeringen en een hoger inkomen voor de deelnemer. Ook doen mensen die werken gemiddeld een lager beroep op zorg en ondersteuning en hebben zij een hogere kwaliteit van leven: hun mentale en fysieke gezondheid is beter. Daarnaast heeft de daginvulling waar toe klantmanagers vanaf het begin stimuleren een positief effect: na een periode van lange procedures, afwachten en onzekerheid op steeds verschillende locaties, kunnen de betrokken mensen nu weer aan iets positiefs werken. Dat leidt tot meer kwaliteit van leven en minder overlast in de buurt. Een ander punt is dat het team Entree werkzaamheden uitvoert die nu niet meer in het reguliere werkproces van WPI gedaan hoeven worden. Dat leidt tot een potentiële besparing. Tot slot leidt ook de overdracht aan het gespecialiseerde activeringsteam Vluchtelingen mogelijk tot meer (duurzame) uitstroom.

Resultaat van het eerste jaar: meer en eerder aan het werk

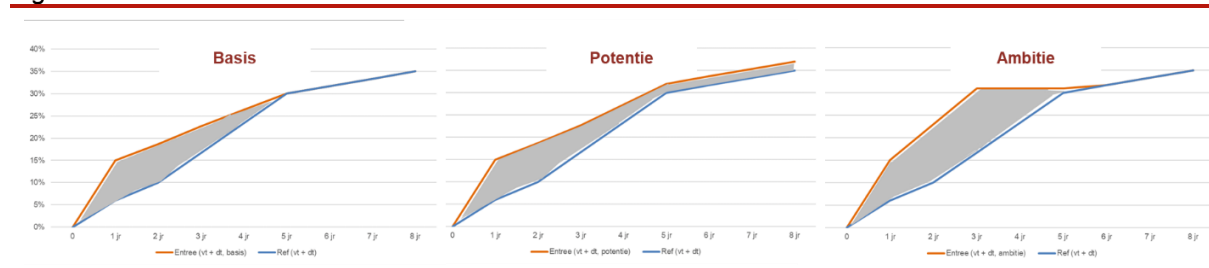
De aanpak is per 1 juli 2016 van start gegaan. Dat betekent dat op dit moment de resultaten van het eerste jaar in kaart konden worden gebracht. Allereerst blijkt dat het programma slaagt in de opzet om eerder een meer doelgroepgericht instrumentarium in te zetten. Na één jaar heeft bijna 100 procent van de statushouders in de Entreegroep een traject, in de niet-Entreegroep ligt dit percentage na vijf jaar op 70 procent. De gegevensanalyse laat verder zien dat de uitstroom naar werk in de Entreegroep in het eerste jaar substantieel meer is dan in de referentiegroep in diezelfde periode: meer mensen gaan eerder aan het werk (met name in deeltijd). Deze resultaten van het eerste jaar zijn gebruikt voor het inschatten van de verwachte uitstroom in de komende jaren. Hiervoor zijn drie verschillende scenario's opgesteld: *basis, potentie en ambitie*. Figuur S.1. laat dit zien.

In het basisscenario nemen we aan dat de extra investeringen in de eerste periode leiden tot een snellere uitstroom naar werk, maar dat dit effect na 5 jaar is weggeëbd. Dat wil zeggen dat na 5 jaar de uitstroomkansen van de Entreegroep gelijk zijn aan de referentiegroep. Het is echter niet ondenkbaar dat er in de toekomst ook op langere termijn een (klein) effect zal zijn. Daarom rekenen we in de MKBA ook een potentiescenario door, met een lange termijn effect van één procent op zowel voltijd- als

deeltijdwerk. Tot slot is ook een ambitie-scenario doorgerekend. De doelstelling van de Amsterdamse Aanpak is dat 50 procent van de statushouders binnen drie jaar uitkeringsonafhankelijk is. Gecorrigeerd voor uitstroom naar opleiding en overige vormen van uitstroom uit de uitkering betekent dit dat binnen drie jaar 25 procent van de Entreegroep volledig aan het werk moet zijn. Vertaald naar het scenario zijn na vijf jaar de totale uitstroomkansen van de Entreegroep en de referentiegroep gelijk, maar is de verdeling over voltijd en deeltijd anders.

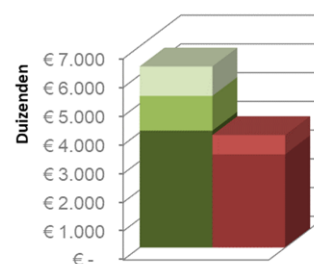
Figuur S.1. Drie scenario's voor uitstroom naar werk

Uit de gegevens blijkt dat statushouders in de Entreegroep vaker vrijwilligerswerk doen dan in de Niet-Entreegroep: 9 procent tegenover 1,5 procent. Gegeven de extra aandacht die het Entreeteam heeft voor opleiding en scholing is het waarschijnlijk dat meer statushouders dan in het verleden een startkwalificatie zullen behalen.

De MKBA van het eerste jaar van de Amsterdam aanpak heeft een positief resultaat

Op basis van de inzet en de resultaten van het eerste jaar is de verwachting dat de Amsterdamse aanpak statushouders een positief maatschappelijk rendement heeft. De verwachte baten zijn in het basisscenario ruim anderhalf keer zo groot als de kosten. Ook als de immateriële baten (zoals kwaliteit van leven en veiligheid) buiten beschouwing worden gelaten, is het financiële rendement positief. Deze resultaten leiden in de eerste plaats tot meer inkomen en meer kwaliteit van leven voor de statushouders zelf. Daarnaast profiteert het Rijk door de extra inkomstenbelasting, terwijl de Europese Unie betaalt in de vorm van de ESF-gelden. Voor de gemeente is het saldo positief. Tegenover de investering van 4 miljoen euro in de aanpak staat een baat van bijna 4,5 miljoen euro (waarvan 1,5 miljoen ESF-baten). Zonder de ESF-baten is het saldo voor de gemeente negatief.

Met de aanpak is het goed mogelijk dat de uitstroom naar werk ook op lange termijn hoger blijft dan in de referentiegroep zónder aanpak (potentiescenario). In dat geval zijn de baten twee keer zo groot als de kosten. Het saldo voor de gemeente is positief (ook zonder ESF-gelden). De gevoeligheidsanalyse laat verder zien dat de gemiddelde investering per statushouder een sterk bepalende factor is. Het is met andere woorden belangrijk om niet alleen de uitstroom te monitoren maar ook en tegelijk de gemiddelde kosten bij te houden.

Ambitie: hogere kosten, maar ook hogere baten

In het basisscenario van de MKBA hebben we berekend wat het resultaat is van één jaar extra investeren in statushouders. De intentie van de Amsterdamse Aanpak is echter om gedurende drie jaar intensieve ondersteuning te bieden. De doelstelling is dat binnen die periode 50 procent van de statushouders uitkeringsonafhankelijk is. Om de bijbehorende kosten en baten te berekenen volgen we in de berekening één cohort, namelijk de 1.500 statushouders die het eerste jaar zijn ingestroomd. De gemiddelde kosten per statushouder in die drie jaar zijn uiteraard hoger dan de kosten van één jaar, maar de baten die ertegenover staan zijn aanzienlijk. Het gaat met name om meer baten als gevolg van de extra geambieerde uitstroom naar werk. In dit scenario levert iedere geïnvesteerde euro drie keer zoveel op.

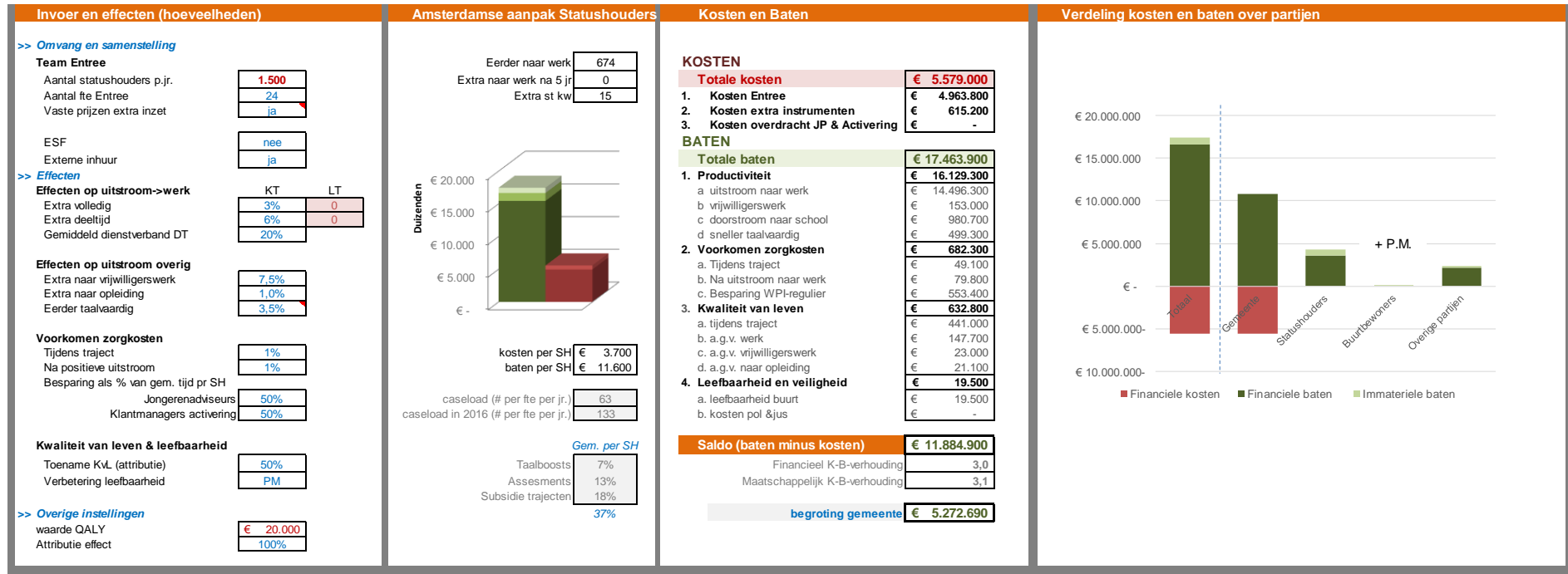

Samenvattend laten de resultaten van het eerste jaar zien dat de Amsterdamse Aanpak slaagt in zijn opzet: door statushouders vanaf het begin te ondersteunen met een aanpak op maat stromen mensen meer en sneller uit. Het resultaat van drie jaar intensieve ondersteuning moet zich uiteraard nog bewijzen in de praktijk, maar als de doelstelling wordt behaald is het maatschappelijk rendement zeer hoog. Daarmee biedt de Amsterdamse Aanpak een onderbouwing van het belang van integraal werken bij re-integratie, waarbij de wensen, kansen en mogelijkheden van de klant zelf centraal staan.

-0-0-0-

Bijlage I. Cockpit MKBA - Ambitie

Bijlage II. Beschrijving dataset

De gebruikte dataset bestaat uit verschillende tabbladen in Excel met geanonimiseerde gegevens op cliëntniveau. Per uniek persoon is een ID meegegeven zodat de gegevens aan elkaar gekoppeld kunnen worden. Om het bestand bruikbaar te maken voor de analyse hebben we enkele correcties en selecties uitgevoerd:

- In het originele bestand was de registratiedatum als statushouder gebruikt om onderscheid te maken tussen de Entreegroep en de niet-Entreegroep. Omdat in de tweede helft van 2016 ook een opschoningsactie op RAAK heeft plaatsgevonden, zijn veel statushouders die al langere tijd in Nederland wonen toen pas als zodanig geregistreerd. Dit is dus geen goede indicator voor het team Entree. Daarom is met behulp van de kolommen 'instroomteam' en 'huidig team' een nieuwe indicator gecreëerd 'op enig moment in team Entree'.
- Op basis van de beschikbare gegevens zijn de volgende indicatoren geconstrueerd: uitkeringsduur tot 1 juli 2017, aantal maanden tot uitstroom, opleidingscategorie (laag, middelbaar en hoog, waarbij is aangesloten bij de definities van de vluchtelingenmonitor van OIS), doelgroep o.b.v. ZRM-scores, aantal maanden tot inzet traject.
- In de analyse van de trajecten is gecorrigeerd voor meerdere fases in één traject, zodat unieke combinaties van persoon en traject overbleven.
- Er bleken gegevenspunten te zijn waar de inzet van een traject meer 3 maanden vóór de startdatum van de uitkering lag. Deze punten zijn verwijderd uit de analyse.
- Bij de inschatting van de uitstroomkansen naar uitkeringsduur en de inzet van trajecten zijn in de referentiegroep de herinstromers weggelaten uit de analyse omdat deze mensen al werkervaring hebben opgedaan en dus een andere uitgangspositie hebben dan de Entreegroep.

Overzicht inhoud tabbladen gebruikte Dataset RAAK

Kenmerken persoon (4308 regels)

Indicatie wanneer voor het eerst aangemerkt als statushouder: na 1/7/2016, of tussen 1/1/2013 en 1/7/2016

Leeftijd (op 1 juli 2017)

Geslacht

Burgerlijke staat

Opleiding

Trede

Postcode

Nationaliteit

Datum invoer RAAK

Datum invoer SOCRATES

Indicatie het hebben van een Nederlandse nationaliteit

Indicatie overleden

Instroomteam

Huidig team

Uitkering gegevens (3688 regels)

Alle instroom en uitstroom data

Alle reden aanvang en einde uitkering

Type uitkering (alleenstaande, alleenstaande ouder, paar met kinderen, paar zonder kinderen)

Indicatie of iemand wiens partner een uitkering ontvangt

ZRM gegevens (1068 regels)

Alle invoer data

Indicatie compleet ingevuld

Score voor elke ZRM leefgebieden

Contact moment assessment (340 regels)

Contact assessment datum (indien document 'Ass001' aangemaakt is)

Ingezette trajecten, inclusief taaltrajecten uit Edisa en inburgeringstrajecten (15023 regels)

Alle data aanmeldingen

Contract code

Activiteit code

Indicatie deelname geaccepteerd/gestart

Start datum

Einde datum

Resultaat

Actief zijn (901 regels)

Alle contract codes

Alle bijbehorende activiteiten (vrijwillige inzet, betaald werk, mantelzorg, e.d.)
